

Sefer Vayikra / from Sinai to Sanctuary to Society/ shiur #12
From "tumah" to "kedusha" in Part Two of Vayikra
A unique chiasm that explains chapters 18 thru 20

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

As we continue our study of the 2nd half of Vayikra, today's shiur will focus on a unique sequence of topics from chapter 18 thru 20.

Review - last week we discussed how Moshe Rabeinu's primary job will be to 'take Egypt out of Jews' - which begins first with their recognition that Hashem is the only God = "Ani Hashem" ; and afterward, their acceptance of the one God as their 'boss' = "Ani Hashem Elokeichem"

"Ani Hashem Elokeichem" was 27 times in Chumash

- [שמות](#) (2 תוצאות)
- [ויקרא](#) (22 תוצאות) chapters 18 thru 20 & 23 thru 26
- [במדבר](#) (2 תוצאות)
- [דברים](#) (1 תוצאה)

ו. לֵבָן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה

- וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלַת מִצְרַיִם
- וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדָּתָם
- וְגִאֲלֹתִי אֶתְכֶם בְּזִרְעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים :
- וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם **וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים** וַיֵּדְעֻם כִּי **אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם :
- וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ: אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִזֶּרְעָה **אֲנִי יְהוָה :**

ט. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן - אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה :

I. Outline of the second half of Vayikra with this key phrase

"kedusha" of Man

18->20 - Act according to your holiness / do's & don'ts

21->22 - Special laws for the "kohanim"

"kedusha" in the realm of time

23 - The "moadim" - holidays/ when Am Yisrael meets God

24 - daily & weekly symbols / + special story

"kedusha" in the realm of space

25- "shmitta" & the Land of Israel

II. Chapter 18 - and its organized structure:

18:1-5: the INTRO (very general)

18:6-23: Specific laws - primarily the "arayot"

18:24-30: the Conclusion (very general & threat of exile)

ויקרא פרק י"ח

א וידבר יהוה אל-משה לאמר: **ב** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם: **אני יהוה אלהיכם:**
ג כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיכם לא תלכו: **ד** את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם **אני יהוה אלהיכם:**
ה ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם **אני יהוה:**
ו איש איש אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
ז ערות אביד וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערוה:
ח ערות אשת-אביד לא תגלה ערות אביד הוא:
ט ערות אחותד בת-אביד או בת-אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוה:
י ערות בת-בגד או בת-בתד לא תגלה ערוה כי ערוהד הנה:
יא ערות בת-אשת אביד מולדת אביד אחותד הוא לא תגלה ערוה:
יב ערות אחות-אביד לא תגלה שאר אביד הוא:
יג ערות אחות-אמה לא תגלה כי-שאר אמה הוא:
יד ערות אחי-אביד לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דדתד הוא:
טו ערות בלתד לא תגלה אשת בגד הוא לא תגלה ערוה:
טז ערות אשת-אחיד לא תגלה ערות אחיד הוא:
יז ערות אשה ובתה לא תגלה את-בת-בנה ואת-בתה לא תקח לגלות ערוהה שארה הנה זמה הוא:
יח ואשה אל-אחיתה לא תקח לערר לגלות ערוהה עליה בחייה:
יט ואל-אשה בגדת טמאה לא תקרב לגלות ערוהה:
כ ואל-אשת עמיתד לא-תתן שכבתד לזרע לטמאה-בה:
כא ומזרעד לא-תתן להעביר למלד ולא תחלל את-שם אלהיך **אני יהוה:כב** ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא:
כג ובכל-בהמה לא-תתן שכבתד לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:
כד אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם:
כה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-ישיביה:
כו ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם:
כז כי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
כח ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם:
כט כי כל-אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם:
ל ושמרתם את-משמרותי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם **אני יהוה אלהיכם:**

In chapter 19 – the famous “KEDOSHIM T’HIYU” – how we should behave..

Then chapter 20 - note it’s strange progression

ויקרא פרק כ

א וידבר יהוה אל-משה לאמר **ב** ואל-בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן-הגֵר הגֵר בִּישְׂרָאֵל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן :

ג ואני אתן את-פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם קדשי **ד** ואם העלם יעלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו **ה** ושמתני אני את-פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל-הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם :

ו והנפש אשר תפנה אל-האבת ואל-הידענים לזנת אחריהם ונתתני את-פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו

ז והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם :

ח ושמרתם את-חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם :

ט כי-איש איש אשר יקלל את-אביו ואת-אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו :

י ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת :

יא ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערוה אביו גלה מות-יומתו שניהם דמיהם בם :

יב ואיש אשר ישכב את-כלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בם :

יג ואיש אשר ישכב את-זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם :

יד ואיש אשר יקח את-אשה ואת-אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהו ולא-תהיה זמה בתוכם :

טו ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת-הבהמה תהרגו :

טז ואשה אשר תקרב אל-כל-בהמה לרבעה אתה והרגת את-האשה ואת-הבהמה מות יומתו דמיהם בם :

יז ואיש אשר-יקח את-אחתו בת-אביו או בת-אמו וראה את-ערוהו והיא תראה את-ערוהו חסד הוא ונקרתו לעיני בני עמם ערוה אחתו גלה עונו ישא :

יח ואיש אשר ישכב את-אשה דוה וגלה את-ערוהו את-מקרה הערה והוא גלתה את-מקור דמיה ונקרתו שניהם מקרב עמם :

יט וערוה אחות אמה ואחות אביד לא תגלה כי את-שאר הערה עונם ישאו **כ** ואיש אשר ישכב את-דדתו ערוה דדו גלה חטאם ישאו ערירים ומתו **כא** ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נדה הוא ערוה אחיו גלה ערירים יהיו :

כב ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה **כג** ולא תלכו בחקת הגוי אשר-אני משלח מפניכם כי את-כל-אלה עשו ואקץ בם :

כד ואמר לכם אתם תירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם מן-העמים **כה** והבדלתם בין-הבהמה הטהרה לטמאה ובין-העוף הטמא לטהר ולא-תשקצו את-נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר-הבדלתי לכם לטמא **כו** והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן-העמים להיות לי :

כז ואיש או-אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם :

Outline of chapter 20

1-6 specific laws

7-8 general laws

9-21 specific laws

22-26 general laws

27 - specific law

The chiastic structure of Vayikra chapter 20

ויקרא פרק כ		
א וידבר יהוה, אל-משה לאמר. ב. ואל-בני ישראל, תאמר, איש איש מבני ישראל ומן-הגֵר הגֵר בִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לְמַלְךְ, מוֹת יוּמָת; עִם הָאָרֶץ, יִרְגְּמֻהוּ בָּאֶבֶן. ג. וְאִנִּי אֶתֵּן אֶת-פְּנִי, בְּאִישׁ הַהוּא, וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ, מִקֶּרֶב עַמּוֹ: כִּי מִזְרְעוֹ, נָתַן לְמַלְךְ--לְמַעַן טַמֵּא אֶת-מִקְדָּשִׁי, וְלַחֲלֹל אֶת-שֵׁם קֹדֶשִׁי	Molech Death Penalty By BetDin	A [1a]
ד. וְאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת-עֵינֵיהֶם, מִן-הָאִישׁ הַהוּא, בְּתַתּוֹ מִזְרְעוֹ, לְמַלְךְ--לְבַלְתִּי, הִמִּית אֹתוֹ. ה. וְשִׁמְתִּי אֲנִי אֶת-פְּנִי בְּאִישׁ הַהוּא, וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ; וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת כָּל-הַזָּנִים אַחֲרָיו, לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמַּלְךְ--מִקֶּרֶב עַמָּם	Molech "karet" from G-d	A [1b]
ו. וְהִנֵּפֶשׁ, אֲשֶׁר תִּפְּנֶה אֶל-הָאֲבֹת וְאֶל-הַיָּדְעָנִים, לְזָנוֹת, אַחֲרֵיהֶם--וְנָתַתִּי אֶת-פְּנִי בִנְפֶשׁ הַהוּא, וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ	Ov/Yidoni "karet" from G-d	A [2b]
ז. וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם--וְהִיִּיתֶם, קְדָשִׁים: כִּי אֲנִי יְהוָה, אֱלֹהֵיכֶם	KEDUSHA	B
ח. וְשִׁמְרַתֶּם, אֶת-חֻקֹּתַי, וַעֲשִׂיתֶם, אֹתָם: אֲנִי יְהוָה, מְקַדְּשְׁכֶם	KEEPING MITZVOT	C
ט. כִּי-אִישׁ אִישׁ, אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ--מוֹת יוּמָת: אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל, דָּמִיו בּוֹ. י. וְאִישׁ, אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת-אִשְׁתּוֹ אִישׁ, אֲשֶׁר יִנְאַף, אֶת-אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ--מוֹת יוּמָת הַנָּאֵף, וְהַנָּאֶפֶת. יא. וְאִישׁ, אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו--עֲרוֹת אָבִיו, גִּלָּה; מוֹת יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם, דָּמִיהֶם בָּם. יב. וְאִישׁ, אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-כַּלְתּוֹ--מוֹת יוּמָתוֹ, שְׁנֵיהֶם כא. וְאִישׁ, אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲחִיו--נִדְהָ הוּא; עֲרוֹת אֲחִיו גִּלָּה, עֲרִירִים יִהְיוּ.	The ARAYOT Death penalty By betDin	D
כב. וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם; וְלֹא-תִקְיֹא אֶתְכֶם, הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה, לְשִׁבְתָּ בָּהּ. כג. וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי, אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנִיכֶם: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהִים עָשׂוּ, וְאָקֶץ בָּם. כד. וְאָמַר לְכֶם, אֹתָם תִּירְשׁוּ אֶת-אֲדֹמְתָם, וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ, אֶרֶץ זִבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים. כה. וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה, לְטֹמְאָהּ, וּבֵין-הָעוֹף הַטָּמֵא, לְטָהוֹר; וְלֹא-תִשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לְכֶם, לְטֵמֵא	KEEPING MITZVOT	C
כו. וְהִיִּיתֶם לִי קְדָשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה; וְאַבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים, לִהְיוֹת לִי	KEDUSHA	B
כז. וְאִישׁ אִו-אִשָּׁה, כִּי-יִהְיֶה בֵּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי--מוֹת יוּמָתוֹ; בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם, דָּמִיהֶם בָּם.	Ov/Yidoni Death Penalty	A [2a]

III. The death penalty & kedusha

Note - no "kedusha" in chapter 18 - only warning, no penalty

Emphasized "kedusha" in chapter 19

In chapter 20 - introduces death penalty for chapter 18

Structure of chapter 18 inside chapter 20,

Then 'surrounded' by kedusha

Discuss possible meaning

Note - objective analysis vs subjective interpretation

IV. Vayikra chapter 19

- א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. 1 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- ב דַּבֵּר אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם-- 2 Speak unto all the congregation of the children of Israel, and say unto them: Ye shall be holy; for I the LORD your God am holy.
- קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ: כִּי קָדוֹשׁ, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. 3 Ye shall fear every man his mother, and his father, and ye shall keep My sabbaths: I am the LORD your God.
- ג אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת-שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ: 4 Turn ye not unto the idols, nor make to yourselves molten gods: I am the LORD your God.
- אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. 5 And when ye offer a sacrifice of peace-offerings unto the LORD, ye shall offer it that ye may be accepted.
- ד אֶל-תִּפְנּוּ, אֶל-הָאֱלִילִים, וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה, לֹא תַעֲשׂוּ 6 It shall be eaten the same day ye offer it, and on the morrow; and if aught remain until the third day, it shall be burnt with fire.
- לָכֶם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. 7 And if it be eaten at all on the third day, it is a vile thing; it shall not be accepted.
- ה וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים, לַיהוָה--לְרֹצְנֵכֶם, תִּזְבְּחֵהוּ. 8 But every one that eateth it shall bear his iniquity, because he hath profaned the holy thing of the LORD; and that soul shall be cut off from his people.
- ו בַּיּוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכַל, וּמָחָרְתָּ; וְהַנּוֹתָר עַד-יוֹם 9 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.
- הַשְּׁלִישִׁי, בָּאֵשׁ יִשְׂרָף. 10 And thou shalt not glean thy vineyard, neither shalt thou gather the fallen fruit of thy vineyard; thou shalt leave them for the poor and for the stranger: I am the LORD your God.
- ז וְאִם הָאָכַל יֹאכַל, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי--פְּגוּל הוּא, לֹא יִרְצָה. 11 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.
- ח וְאִכְלֵוּ עֲוֹנוֹ יִשָּׂא, כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל; וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיהָ. 12 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.
- ט וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרָצְכֶם, לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לִקְצֹר; וְלִקֵּט קְצִירְךָ, לֹא תִלְקֹט. 13 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.
- י וְכִרְמְךָ לֹא תַעֲזוּב, וּפֶרֶט כִּרְמְךָ לֹא תִלְקֹט: לְעָנִי 14 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.
- וְלִגֵּר תַּעֲזוּב אֹתָם, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. 15 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.

יא לא, תגנבו; ולא תכחשו ולא תשקרו, איש

11 Ye shall not steal; neither shall ye deal falsely, nor lie one to another.

בעמיתו.

יב ולא תשבועו בשמי, לשקר: וחללת את-שם אלהיך,

12 And ye shall not swear by My name falsely, so that thou profane the name of thy God: I am the LORD.

אני יהוה.

יג לא-תעשק את-רעך, ולא תגזל; לא-תלין פעלת

13 Thou shalt not oppress thy neighbour, nor rob him; the wages of a hired servant shall not abide with thee all night until the morning.

שכיר, אתך--עד-בקר.

יד לא-תקלל חרש--ולפני עור, לא תתן מכשל; ויראת

14 Thou shalt not curse the deaf, nor put a stumbling-block before the blind, but thou shalt fear thy God: I am the LORD.

מאלהיך, אני יהוה.

טו לא-תעשו עול, במשפט--לא-תשא פני-דל, ולא

15 Ye shall do no unrighteousness in judgment; thou shalt not respect the person of the poor, nor favour the person of the mighty; but in righteousness shalt thou judge thy neighbour.

תהדר פני גדול: בצדק, תשפט עמיתך.

טז לא-תלך רכיל בעמך,

16 Thou shalt not go up and down as a talebearer among thy people; neither shalt thou stand idly by the blood of thy neighbour: I am the LORD.

לא תעמד על-דם רעך: אני, יהוה.

יז לא-תשנא את-אחיך, בלבבך; הוכח תוכיח את-

17 Thou shalt not hate thy brother in thy heart; thou shalt surely rebuke thy neighbour, and not bear sin because of him.

עמיתך, ולא-תשא עליו חטא.

יח לא-תקם ולא-תטר את-בני עמך, ואהבת לרעך

18 Thou shalt not take vengeance, nor bear any grudge against the children of thy people, but thou shalt love thy neighbour as thyself: I am the LORD.

כמוך: אני, יהוה.

יט את-חקתי, תשמרו--בהמתך לא-תרביע בלאים,

19 Ye shall keep My statutes. Thou shalt not let thy cattle gender with a diverse kind; thou shalt not sow thy field with two kinds of seed; neither shall there come upon thee a garment of two kinds of stuff mingled together.

שדך לא-תזרע בלאים; ובגד בלאים שעטנז, לא יעלה

עליך.

כ וְאִישׁ כִּי-יִשְׁכַּב אֶת-אִשָּׁה שְׂכֵב־זָרַע, וְהוּא שְׂפָחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ, וְהַפְּדָה לֹא נִפְדָּתָהּ, אוֹ חֲפָשָׁה לֹא נִתְּן-לָהּ--בִּקְרָת תִּהְיֶה לֹא יוּמָתוּ, כִּי-לֹא חֲפָשָׁה.

20 And whosoever lieth carnally with a woman, that is a bondmaid, designated for a man, and not at all redeemed, nor was freedom given her; there shall be inquisition; they shall not be put to death, because she was not free.

כא וְהָבִיָּא אֶת-אַשְׁמוֹ לַיהוָה, אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד--אֵיל, אֶשָּׁם.

21 And he shall bring his forfeit unto the LORD, unto the door of the tent of meeting, even a ram for a guilt-offering.

כב וְכֹפֵר עָלָיו הִפְּהִן בְּאֵיל הָאֶשָּׁם, לִפְנֵי יְהוָה, עַל-חַטָּאתוֹ, אֲשֶׁר חָטָא; וְנִסְלַח לוֹ, מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא. {פ}

22 And the priest shall make atonement for him with the ram of the guilt-offering before the LORD for his sin which he hath sinned; and he shall be forgiven for his sin which he hath sinned. {P}

כג וְכִי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ, וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֲכָל--וְעִרְלָתֶם עֵרְלָתוֹ, אֶת-פְּרִיּוֹ; שְׁלֹשׁ שָׁנִים, יִהְיֶה לָכֶם עֵרְלִים--לֹא יֵאָכֵל.

23 And when ye shall come into the land, and shall have planted all manner of trees for food, then ye shall count the fruit thereof as forbidden; three years shall it be as forbidden unto you; it shall not be eaten.

כד וּבִשְׁנָה, הָרְבִיעִת, יִהְיֶה, כָּל-פְּרִי--קֹדֶשׁ הַלֹּלִים, לַיהוָה.

24 And in the fourth year all the fruit thereof shall be holy, for giving praise unto the LORD.

כה וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁת, תֹּאכְלוּ אֶת-פְּרִיּוֹ, לְהוֹסִיף לָכֶם, תְּבוּאָתוֹ: **אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.**

25 But in the fifth year may ye eat of the fruit thereof, that it may yield unto you more richly the increase thereof: I am the LORD your God.

כו לֹא תֹאכְלוּ, עַל-הַדָּם; לֹא תִנְחָשׁוּ, וְלֹא תַעֲזִיגּוּ.

26 Ye shall not eat with the blood; neither shall ye practise divination nor soothsaying.

כז לֹא תִקְפוּ, פְּאֵת רִאשְׁכֶם; וְלֹא תִשְׁחִית, אֶת פְּאֵת זָקְנְךָ.

27 Ye shall not round the corners of your heads, neither shalt thou mar the corners of thy beard.

כח וְשָׂרֵט לִנְפֶשׁ, לֹא תַתֵּנוּ בְּבִשְׂרֵכֶם, וּכְתַבְתָּ קַעֲקַע, לֹא תַתֵּנוּ בָּכֶם: **אֲנִי, יְהוָה.**

28 Ye shall not make any cuttings in your flesh for the dead, nor imprint any marks upon you: I am the LORD.

כט אל-תחליל את-בתך, להזנותה; ולא-תזנה הארץ,
ומלאה הארץ זמה.

29 Profane not thy daughter, to make her a harlot, lest the land fall into harlotry, and the land become full of lewdness.

ל את-שבתתי תשמרו, ומקדשי תיראו: אני, יהוה.

30 Ye shall keep My sabbaths, and reverence My sanctuary: I am the LORD.

לא אל-תפנו אל-האבת ואל-הידענים, אל-תבקשו
לטמאה בהם: אני, יהוה אלהיכם.

31 Turn ye not unto the ghosts, nor unto familiar spirits; seek them not out, to be defiled by them: I am the LORD your God.

לב מפני שיבה תקום, והדרת פני זקן; ויראת מאלהיך,
אני יהוה. {ס}

32 Thou shalt rise up before the hoary head, and honour the face of the old man, and thou shalt fear thy God: I am the LORD. {S}

לג וכי-יגור אתך גר, בארצכם--לא תונו, אתו.

33 And if a stranger sojourn with thee in your land, ye shall not do him wrong.

לד באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם, ואהבת לו
כמוך--כי-גרים הייתם, בארץ מצרים: אני, יהוה
אלהיכם.

34 The stranger that sojourneth with you shall be unto you as the home-born among you, and thou shalt love him as thyself; for ye were strangers in the land of Egypt: I am the LORD your God.

לה לא-תעשו עול, במשפט, במדה, במשקל
ובמשורה.

35 Ye shall do no unrighteousness in judgment, in meteyard, in weight, or in measure.

לו מאזני צדק אבני-צדק, איפת צדק והין צדק--יהיה
לכם: אני יהוה אלהיכם, אשר-הוצאתי אתכם מארץ
מצרים.

36 Just balances, just weights, a just ephah, and a just hin, shall ye have: I am the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt.

לז ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי, ועשיתם
אתם: אני, יהוה. {פ}

37 And ye shall observe all My statutes, and all Mine ordinances, and do them: I am the LORD.